

[Voigt.]

det resultat, at Per Gudme trak sig tilbage fra stillingen. Denne hændelse har ganske givet naget ministeren, idet udnævnelsen af Per Gudme var et skridt på vejen i de liberaliserings-tanker, mange gør sig i disse år. Fejlen var jo nok, at tankerne blev brugt første gang i praksis ved en stilling, der må betegnes som en af de højere inden for statsembedsmandsklassen. Inden for en overskuelig tid kan ministeren imidlertid muligvis få lejlighed til på ny at prøve, om liberaliseringstankerne kan vinde gehør, idet den næste sag højst sandsynligt kommer til at dreje sig om en politiassistent. Det drejer sig om den 41-årige Palle Ewald, som er ansat ved politiet i Odense. Palle Ewald blev ved underretten den 8. juni 1977 frifundet for både spirituskørsel og promillekørsel. Statsadvokat Tage Sinding, København, har nu besluttet at anke sagen til landsretten. Da erfaringen jo desværre viser, at landsretten er tilbøjelig til at underkende de liberale domme, der er faldet i spiritussager, må det nok betragtes som nogenlunde sikkert, at landsretten i den her omtalte sag følger tidligere afsagte domfældelser, også selv om statsadvokaten har frafaldet spirituskørsel, men nu kun vil anke sagen for at få politiassistent Palle Ewald dømt for promillekørsel. Bliver Palle Ewald dømt, skal politietaten, hvilket vil sige rigspolitchefen i København, for første gang tage stilling til, om en statsembedsmand kan forblive i sin stilling eller skal afskediges. Nu er det jo ingen hemmelighed, at politiassistent Palle Ewald tilhører den kreds af mennesker, som tror på de tanker, vi fremskridtets folk fremkommer med, hvilket jeg naturligvis ikke tror er årsagen til, at statsadvokaten har anket sagen. Men i sagens natur ligger det mig meget på sinde at få klarlagt, om Palle Ewald allerede nu kan blive befriet for den klamme hånd, der hedder afskedigelse, hvis han dømmes af landsretten. Derfor bør ministeren lette dette pres på en familie. Det er spørgserens klare opfattelse, at en liberalisering, der påbegyndes ved en politiassistent, vil vinde forståelse både hos statsministeren og befolkningen, og jeg ville finde det værdifuldt, hvis der kunne tages en stilling til problemet, inden der afsiges dom over Palle Ewald i landsretten.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (7/7 77):

Efter tjenestemandens § 10 skal en tjenestemand såvel i som uden for tjenesten vise sig

værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver. Den konkrete afgørelse af, om en tjenestemand fortsat opfylder lovgivningens almindelige vandelskrav, træffes i almindelighed af de enkelte ansættelsesmyndigheder.

Spørgsmålet om, hvilke reaktioner der bør anvendes over for polititjenestemænd, som dømmes for overtrædelse af færdselslovens bestemmelser om promillekørsel, har den 22. juni 1977 været behandlet i justitsministeriets centrale samarbejdsudvalg for politiet. Der var i udvalget enighed om, at reaktionen over for polititjenestemænd, som idømmes bøde og frakendes førerretten betinget for overtrædelse af færdselslovens § 53, normalt ikke bør være afskedigelse, men alene være af disciplinær karakter, forudsat at forseelsen er begået uden for tjenesten, og forudsat at der ikke foreligger særlig skærpende omstændigheder. De enkelte sager vil som hidtil blive undergivet en konkret behandling hos rigspolitchefen og i justitsministeriet.

Justitsministeriet er enig i disse almindelige retningslinjer for sagerne afgørelse.

Justitsministeriet finder i øvrigt ikke at kunne tage stilling til den konkrete sag, som nævnes i begrundelsen for spørgsmålet, allerede fordi sagen ikke er endeligt afgjort ved domstolene.

Af *Ebba Strange* (SF) til forsvarsministeren (27/6 77):

»Har redaktør Hans Hetler på noget tidspunkt modtaget penge fra forsvarers efterretningstjeneste og i bekræftende fald med hvilken motivering?«

(Spm. nr. 337).

Begrundelse.

At der har været en forbindelse mellem en officer fra FET og Hans Hetler blev bekræftet af ministeren i hans svar til Gert Petersen af 15. juni 1977. Ifølge Ekstra Bladet af 23. juni har denne forbindelse imidlertid været betydelig mere velorganiseret, end man får indtryk af i ministerens svar. Ekstra Bladet skriver 24. juni, at Hetler fik 500 eller 600 kroner om måneden som en slags honorar fra FET, og at en gruppe politiske agenter, der blev brugt til under Hetlers ledelse at rapportere om forholdene i forskellige politiske organisationer og